

DOINA POSTOLACHE

O Molie Extravagantă

Doamnei Daniela Bâzgăi:

*„Să o păstrați!, pentru că o femeie
deosebită trebuie să aibă neapărat
o Molie Extravagantă
în garderoba ei de iarnă.”*

Deși e aprilie, încă e frig.
Voi îmbrăca cea mai extravagantă rochie
neagră, de in,
diseară. Și cea mai extravagantă blană
de enot. Sau cealaltă,
de nutrie. Sau, la cizmele pe toc,
trei sferturi, voi lua cea mai extravagantă căciulă
de blană.

Te voi aștepta la Gară.
Voi avea o molie, e posibil
să o vezi. Pe guler,
sau pe spate, sau în poale.
O cunosc. E o molie bătrână.
De obicei, alege
cele mai scumpe haine
din garderoba mea de iarnă.

Ucid pe altele, tinere, neștiutoare,
mâncătoare fără gusturi.

Leucid pe cele care distrug tot,
fără șovăire și fără
să aleagă, înainte.

Dar Molia asta...!!!

Molia asta e Altfel.

E cea mai bătrână Molie
din garderoba mea de iarnă.

E o Molie Nobilă.

Și pentru că este atât de altfel,
o voi păstra. Ea
e preferata mea. Pentru că este
o Molie Extravagantă.

Trei balcoane

Mă întorceam, cu taxiul, acasă
și mă gândeam
că m-ar putea aștepta o molie uriașă,
agățată de balcon, ascunsă
sub unul dintre cele trei
balcoane ale mele.
E noapte și e cald, de parcă
e învelit orașul cu o pătură
de lână neagră.
Parcă și tristețea mea
are lacrimi de lână.
Atât sunt de calde.
Mi-e frică să plâng.
Mi-e frică de molia uriașă de sub balcoane.
Mi-ar mânca din ochi,
mi-ar mânca din gânduri,
mi-ar mânca din tăcerea după care mă ascund
ca după un zid din cărămizi de lână.
Poate că de lână va curge și sângele meu,
după ce voi înghiți câteva pastile
de lână.

Exemplul unei Molii

Fratelui meu Dumitru

Nu e nimic rău în faptul că moliile sunt distrugătoare.
Să învățăm de la molii.
Să învățăm de la molii să roadem în întuneric
(să roadem în întuneric),
să învățăm de la molii să roadem pe ascuns
(să roadem din cele ascunse),
să învățăm de la molii să roadem ce este vechi
(să roadem din sisteme învechite de gândire).
Să învățăm de la molii să trezim mințile
și să le ducem acolo unde am uitat să privim,
precum am fi conduși, urmărind o molie,
înspre haina pe care am uitat
să o mai îmbrăcăm;
așa cum urmărim molia, cu înfrigurare,
așa să ne urmărim mintea
și vom găsi adâncuri, uitări și umbre
care ne scapă sau ne amenință, sau ne sperie.
Să luăm exemplul unei Molii și atunci
vom ști ce avem de făcut.

O noapte cu Molii

*Prietenei mele Liliana Juc:
„Pentru că te-a durut”*

Mă trezesc de la pișcăturile de molii
care mișună deasupra, ca niște țânțari.
Poate că Singurătatea mea este călduroasă
ca un fular.
Poate că Moliile mușcă din mine,
pentru că nudul meu
se aseamănă nudului din palton,
arată ca un vid,
îmbrățișat de uitare.
Poate că Moliile se odihnesc pe călcâiele mele,
pentru că sunt la fel de moi sau la fel de roase
ca și ciorapii mei.
Poate că Moliile
vor să mi te roadă din piept,
ca dintr-un pulover,
din dreptul inimii –
să nu mai fii.

Pact cu o Molie

Păianjenul avea să-și mute plasa pe o altă creangă
și să lase Molia să roadă merele
mai coapte.
Păianjenul și-a mutat plasa din creangă în creangă,
ca să nu se împotmolească Molia, cumva,
în ea.
Păianjenul se muta din creangă în creangă,
ori de câte ori
Molia nu mai avea mere
de ros,
din covor.

Molia se obliga, în schimb,
să găsească, rozând la merele din covor,
câte un viermișor,
și să i-l dea păianjenului
să-l devoreze.

Tăcere de Molie

*Lui Daniel Fanache:
„Pentru toate tăcerile tale”*

Mă înspăimântă tăcerea ta.
O simt cum roade
în gândurile mele,
ca o molie.
Încă puțin și va găuri de tot
și tăcerea mea, o aud cum roade.
Și te vei elibera, definitiv,
de mine, de tine,
ca o cămașă de mâneca ei,
ca o mânecă de manșetă,
ca o manșetă,
de îmbrățișare.

Retete pentru Molii Bolnave

Tatălui meu: „Să nu mai răcești!”

Dimineața, un colț de buzunar.
De dorit să fie un buzunar interior, de sacou sau palton.
La amiază, până la masă, două fire de in.
După masa de amiază, o fărâmitură de bumbac.
Seara, cu jumătate de oră până la culcare, baie de aburi,
baie fierbinte într-o cizmă îmblănită. De dorit,
imediat după ce este descălțată.
Pentru insomnii, preferabil orele de odihnă
pe dreapta holului.
Pentru Moliile fără poftă de mâncare,
se recomandă numai lâna nouă.
În caz că nu se găsește prin debara nimic nou,
a se consuma neapărat vitamine
din mătase.